

“Módl się o prawdziwą pokorę”

Pokora jest owocem poznania
Boga i poznania siebie samego.
(Kuźnia, 184)

28 kwietnia

To przygnębienie spowodowane
faktem, że dostrzegasz swoje wady
albo że inni je odkrywają, nie ma
żadnych podstaw... – Proś o
prawdziwą pokorę. (Bruzda, 262)

Uciekajmy od tej fałszywej pokory,
która zwie się wygodnictwem.
(Bruzda, 265)

Panie, proszę Cię o prezent: o miłość... miłość, która mnie oczyści. – I o jeszcze jeden prezent: o poznanie samego siebie, żebym napełnił się pokorą. (Kuźnia, 185)

Świętymi są ci, którzy walczą do końca swojego życia: ci, którzy potrafią podnieść się po każdym potknięciu, po każdym upadku, by odważnie iść dalej drogą, z pokorą, miłością, nadzieją. (Kuźnia, 186)

Jeśli twoje błędy czynią cię pokorniejszym, jeśli prowadzą cię do usilniejszego szukania oparcia w Bożej dłoni, są drogą do świętości: *felix culpa!* – błogosławiona wino! – jak śpiewa Kościół. (Kuźnia, 187)

Pokora pomaga każdej duszy nie zniechęcać się własnymi błędami. – Prawdziwa pokora prowadzi... do prośby o przebaczenie! (Kuźnia, 189)

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/modl-sie-o-prawdziwa-pokore/> (06-03-2026)